

VEITST TÚ?

I gomlum dögum vóru handverkarar ein stættir fyrir seg sjálfvan. Teir hövdu serligar uniformar fyrir hvørt slagid av handverki, og teir hövdu egin vörumerki, sum tekin uppá, at viðkomandi vóru slag var framleitt av tí og tí stætti. — Teir vóru ikki vanligar meniskjur, teir stóðu eitt stig oman fyrir böndurnar og arbeiðararnar, ja, einstakir handverkarar vóru líka högt mettr sum listarmenn á okkara dögum.

Men heimurin var eisini nógv meira undirgivin hadverkararnar. Alt sum skuldi verða smíðað, tilvnað, skapað, mátti verða gjørt av handverkarum. fabrikkir vóru ongar, so fólk sóu upp til handverkararnar.

Afturfyrir vóru handverkarar ógvuliga pretnir. Teir mettu seg fyrir at vera listarmenn, og teir hövdu sum fremsta mál, at arbeiði teirra skuldi vera væl og virðiliga gjørt. Teir vóru ikki bert nøgdir við at gera arbeiðið væl, nei, tað skuldi eisini vera vakurt, snøgt og uttan brek av nokrum slag.

Sum tíðin gekk, mátti handverkið so við og við víkja fyrir ídnaðinum. Nógv av arbeiðinum varð gjørt við maskinum, og nógvir av teimum, sum gjördu arbeiðið, vóru ikki handverkarar. Hetta orsakaði, at allir lutir kundu gerast nóg skjótari, men samstundis gekk tað nógv aftur á hondina við góðskuni. Hetta gjörði eisini, at vörurnar vóru munandi biligari. Nú kundu øll keypa.

Einstök handverksfak eru heilt útdoyð, tí teir vörurnar eru óneyðugar á okkara dögum, parykkmakarar til dómis. Fyrir 200 árum síðan var neyðugt at hava ein hóp av parykkmakarum.

Hyggja vit at heilt gomlum möblum, siggja vit, hvat fint, gamalt handverk er. Tilfarið er frágæra væl tilvnað, fellingarnar eru tættar, og fram um alt hava hesir nógv vakrari snið enn möblar á okkara dögum.

Tiðarinnar krøv eru ikki tey somu nú sum fyrr. Í dag er endamálið, at øll skulu kunná keypa möblar, onnur húskirad og mangar aðrar lutir, ið neyðugir eru í dagliga lívinum. Men tað sum er offrað fyrir hesum er góðskan, sniðið og vakurleikin. Ein maður, sum arbeiðir á einari fabrikk, fær ofta stykkjapris fyrir teir einstöku lutirnar, hann ger. Hann má fáa arbeiðið skjótast gjørligt frá hönðini og tessvegna hevur hann ikki rimiliga tíð at ansa eftir góðskuni. Um ein í dag vil hava handverkarliga væl gjördar lutir, má ein gjalda tvífalt fyrir teir. Einstök, ið hava bæði ráð og ans, gera tað eisini.

10 spurningar.

1. Nær doyði kongurin Fjórði Kristian?
2. Í hvørjum landi liggur fjallið ARARAT?
3. Hvat er benjardögg?
4. Á hvørjari oyggj er BÓSDALA-FOSSUR?
5. Hvussu mangir sýslumenn eru í Föroyum?
6. Hvussu mangir tingmenn sótu á tí tinginum, sum nú fór frá?
7. Hvat er sehnasta skip, ið bygt var í Föroyum?
8. Hvussu mong ár eru síðani lögingið varð stovnað av nýggjum?
9. Er hara jóturdýr ella gnagdýr?
10. Hvat kykt livir stytst?

BARNASÍÐAN

Dreingirnir og jarðskjáltnin.

I eium býi í Ameriku búði einaferð ein gamal maður, ið átti tveir synir, sum hann helt so nógv av, at hann læt teir gera, sum teir vildu. Av hesum gjördu teir skjótt ógviliga óargaligir, og teir vóru ein plága fyrir øll tey, ið kendu teir.

Nú hendi tað, at tað var jarðskjáltnið ikki langt frá býnum, og pápin, sum bar øtta fyrir, at hansara kærur dreingheima, sendi teir til New York. Hann ir, vildu verða dripnir, um teir vóru heima, sendi teir til ein av sínum gomlu vinum í New York. Hann skrivaði

eitt bræv til hansara og segði honum, at teir vóru bestu dreingirnir í verðini.

Vinurin var sjálvandi ógviliga fílsin, tá ið hann sá, hvussu villir dreingirnir vóru, men fyrir pápa teirra skuld royndi hann at vera góður við teir og hevði teir hjá sær eina viku. Men at endanum orkaði hann ikki at hava teir longur í húsi sínum, og han skrivaði til pápa teirra:

»Tú mást gjarna senda okkum jarðskjáltnin, bert tú vilt taka dreingirnir heimaftur.«

fimm aftrat...

Fimm aftrat — er eitt kortspæl. Tað kann vera nokk so stuttligt, so vit fara at siga teimum, ið ikki kenna spælið, hvussu tey skulu bera seg at.

Vit nýta eini vanlig spælikort. — Tiggju kunnu spæla, men tað er líka stuttligt um spælarnir bert eru ein ella tveir.

Vit geva 5 kort til hvønn. Aðrenn vit byrja, hava øll 12 stig hvør. Tekur ein eitt kort upp meðan givið verður, so fær hann 5 stig aftrat, t. v. s., at hann hevur 17 stig. Ikki fyrr enn tann, ið hevur givið, hevur lagt avlop-ið av kortunum frá sær, kann ein taka kortini upp.

Tað ræður um at fáa stikk. Øll eiga at »bekenna«, ber ikki til, má viðkomandi tveita eithvørt annað kort.

Ikki eitt orð má verða talað, meðan tey 3 fyrstu umfórin verða spæld. — Tann sum brýtur tögnskylduna, fær 5 aftrat.

Tann, sum fær hitt triðja stikkið, skal spyrja hini: »Er tú við?« Tann, sum longu tá hevur fingið eitt stikk, kann uttan øtta halda áfram. Tann, ið

einki stikk hevur fingið, má taka hitt næstseinasta ella seinasta stikkið; annars fær hann 5 aftrat.

Hvørt stikk telur 2 stig, sum drigin verða frá tí, ein hevur. Tann, sum er fyrstur niður á 0 hevur vunnið.

BRNWLAOU

Hetta er navn á skipi.

Royndið at finna út av, hvat skip tað er.

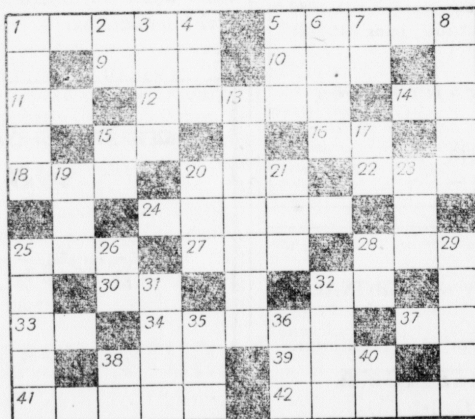
SFAIDLOAGNRGLEA

Hetta er navnið á löftingsmanni; men hvør maa hann vera? Setið bert stavirnar í rætta raðfylgju, so er gátan loyst.

Pól stóð á seiðabergi; men fekk einki. Per stóð og hugdi at honum og helt umsiður fyrir:

— Nú havi eg staðið og hugt at tær ein heilan tíma, og tú hevur einki fingið. Kann nakað vera so tápuligt sum at standa á seiðabergi?

— Jú, at hyggja at.

KROSSGATA NR. 3.

Tvørturum: 1. Djór. 5. Vakna. 9. Ófriður. 10. Fuglur. 11. Í pottinum. 12. Stykkjamát. 14. Trýst. 15. Skipastavir. 16. Undir fóti. 18. Til fiskiskap. 20. Hat. 22. Lökin. 24. Argur. 25. Slerdi. 27. Prát. 28. Í seyði. 30. Stytting. 32. Frá. 33. Notabene. 34. Endar. 37. Sót. 38. Fingur sær. 39. So. 41. Næstur. 42. Toy.

Niðureftir: 1. Árstíð. 2. Flenti. 3. Gentunavn. 4. Rás. 5. Á pottinum. 6. Ei. 7. Skipastavir. 8. Skipið. 13. Land. 15. Skipastavir. 17. Hvíldi. 19. Lægd. 20. Tað heila. 21. Lot. 23. Ótti. 25. Gentunavn. 36. Skreiddi. 28. Tveir eins. 29. Ungin. 31. Spilla. 32. Illgræs. 25. Tóna-slag. 36. Meðalvarping. 38. Seyður. 40. Reim.

Barnasíðan.

Nú fari eg at skriva nógur orð til »Barnasíðuna« og senda eina heilsan til øll børn í Föroyum. Mær dámar »Barnasíðuna« væl, Betri hevði hon verið, um fleiri børn hövdu skrivað í hana so av og á. Mær dámar væl at loysa krossordagátur, og vóni eg, at ein tilik gáta verður í hvørja ferð; men tíverri ongan tíð havi eg vunnið enn.

Nú vóni eg, at børn kring um alt landið fara at skriva søgur og tíðindi í »Barnasíðuna«. Sjálvur ætli eg mær at skriva týskum tíðindi hiðani úr bygdini so skjótt sum til ber. Eg kanska skrivi eina søgu eisini.

Heilsan til øll børn í Föroyum.
Jógvan.

Barnablað.

I Danmark er heystfríttíðin 8 dagar.

Seinasta heyst bjóðaði bróðurblað okkara »SOCIAL-DEMOKRATEN« í Keyppannahavn einum 15 skúlabörnum at geva út eigið blað. Summi av hesum skuldu vera blaðstjórar, onnur blaðmenn, fotografar, teknarar o. s. fr. Ein av hesum ein 15 ára gomul skúlagenta, varð send til Onglands, har hon skuldi vera »bladmáður« hesar 3 dagarnar. Millum annað hevði hon samrøðu við ensku drottningina, vitjaði parlamentid o. s. fr.

I fjór bar blaðið merkið »Börnenes Avisa«.

Aftur í ár varð gjørt á sama hátt; nú nevndist blaðið »Mini Avisen«.

Hetta er einasta blað í heiminum, ið bert verður skrivað av börnum. — Börnin gera alt sjálvi, uttan prenting-ararbeiðið. Tey hava síni egnu skrivstovur, telefonir o. s. fr.

Krossgátan.

Tit, sum sendu loysningar til seinastu krossgátuna, vænta sjálvandi einki at frætta aftur; men so verður kortini ikki. Valið gjörði, at vit máttu lata barnasíðuna fara burtur úr. Nú koma vit aftur — vónandi regluliga.

Vinnarnir av seinastu krossgátu vóru hesi:

Henny Hansen, Skopun.
Jákup Jacobsen, Dalavegur 26, Tórshavn.

Debes Christiansen (y), Norðdepli.
Hesi fáa hvør sína bók sendandi.

Ordasmíð.

Niðanfyrir standa 14 leyslig stavils. Hesi skulu tit seta saman til 14 orð. Hvørja ferð tú hevur fingið eitt orð, skalt tú smíða eitt nýtt við somu stavum sum í fyrra orðinum. Til dómis: AR — ANG. Fyrra orðið: ANGAR, seinra: GNAGAR.

Vit royna so:
IN — LOR — GNAG — KUT — RI — AN — TRÆ — SEIN — ARK — LAND — TA — MÓR — ARI — FAST —

I einum av teim næstu blöðunum siga vit tykum tey røttu orðini.

A F I D Ø

S L L L N

Setið stavir fyrir prikkarnar. Niður eftir fáa tit vanlig orð og tvørturum í miðuni fáa tit navnið á einum kend-

So var tað konsertsangarin, ið segði: »Hoyrði tú, hvussu væl rödd mín fylti salin?«

— Ja, og eg sá fleiri, sum rýmdu út, fyrir at geva heini meira rúm.